

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	Indexat la: 00285.02
--	---------------------------------

Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work

OS	MUREȘAN, Petronela Maria. The Christian concept of Christmas in the Romanian cultural space. An.XXI nr.969.8 Ianuarie, 2011. <i>Clipa</i> [on-line]. Disponibil la: http://www.clipa.com . Accesat la 23 aprilie 2016. Notă: Acest articol a fost realizat în cadrul proiectului Societatea bazată pe cunoștințe - cercetări, dezbateri, perspective, cofinanțat de Uniunea Europeană și Guvernul României din Fondul Social European prin Programul Operational Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, ID 56815.
OA	VICIU, A. Viața românească în colinde. Omagiu memoriei lui Cipariu. <i>Cultura Creștină</i> . An.XVII. 10-12. oct.-dec.1937. p.725-758.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.2:10 – p.2:31	p.726:13 – p.726:19; p.726:22 – p.726:28; p.726:31 – p.726:34; p.726:36 – p.727:11;
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: p.285:00 semnifică „pagina 285 până la capăt”.

Note: p.285:00 means „page 285 to the end”.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.*
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de ar-*

¹ Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

gumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

[Editia: 969 - 08 Ianuarie, 2011 - Anul XXI » Cultura](#)

THE CHRISTIAN CONCEPT OF CHRISTMAS IN THE ROMANIAN CULTURAL SPACE

Dr. Petronela Maria MURESAN
Universitatea de Nord din Baia Mare

The choice of the topic of the present paper was influenced by my taking into account the fact that the 'holy' message of Christianity is

illustrative for the entire Romanian space, having the power to recurrently reproduce the sentiment of identity and Christian faith in these realms.

The aim of my paper is to achieve an interdisciplinary harmonization of folklore with lyrical poetry, of the sacred with the profane, of grammar with philosophy in order to reveal the true signification of the words: joy, peace, hope, equality, love... The Romanian people, pre-eminently considered to be a Christian nation, needed this holiday in order to live piously observe the tradition and the scriptures.

The present paper went thoroughly into the phenomena which happened in time, but I have particularly highlighted the fact that during the Christmas holidays we bear witness to the outburst of the profane, which presupposes a condensation of time, this permitting the union of past and future into a continuous and eternal present.

[1] „*ACKNOWLEDGEMENT: This paper was made within The Knowledge Based Society Project supported by the Sectoral Operational Programme Human Resources Development (SOP HRD), financed from the European Social Fund and by the Romanian Government under the contract number POSDRU ID 56815*”

Cuvinte cheie: identitate, Craciun, sacru si profan, egalitate, pace, speranta, spatiu cultural.

1 „Aceasta lucrare a fost realizata in cadrul proiectului Societatea Bazata pe Cunoastere – cercetari, dezbateri, perspective, cofinantat de Uniunea Europeana si Guvernul Romaniei din Fondul Social European prin Programul Operational Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, ID 56815”

CONCEPTIA CRESTINA A CRACIUNULUI IN SPATIUL CULTURAL ROMANESC

Pe considerentul ca mesajul sfânt al Crăciunului este reprezentativ pentru întreg spațiul românesc și are puterea de a ne reda iar și iar sentimentul identității și continuității noastre creștinești pe aceste plaiuri binecuvântate, am încercat să surprind Conceptia creștina a Crăciunului în spațiul cultural românesc, urmărind o armonizare interdisciplinară a folclorului cu lirica, a sacralului cu profanul, a gramaticii cu filosofia, ca în sfârșit, să concluzionez adevăratul sens al cuvintelor : bucurie, pace, speranța, egalitate, dragoste...

Am început cu o prezentare scurtă în care am prezentat colindele – ca fiind poezii festive, ce se aud cu prilejul sfintelor sărbători de Crăciun și Anul Nou - fiind proprii atât romanilor, cât și altor popoare.

Termenul de “colinda” (la vechii slavi, iar azi la bulgari, sarbi = “Koleda”) deriva din latinescul “Kalendae” și grecescul “KáēŪōääé”. La vechii romani, copiii de sclavi și cei saraci umblau la cei instăriți, la Festum

calendarum, adica la “calendele lui ianuarie”, urandu-le sanatate si buna stare¹. Inrudite cu versurile cantate de acestia, colindele romanilor si ale celorlalte popoare amintite se deosebesc totusi fundamental, prin structura poetica si sensurile noi de viata.

Alte popoare cunosc aceasta literatura folclorica sub numele de “chançon de Noël”, “cantico di Natale” ori “Weihnachtslieder”. De provenienta mai mult culta si imbibate de misticismul evului mediu, asemenea creatii aduc mai mult cu ceea ce romanii numesc “cantec de stea”. Ele veneau sa concureze, daca se poate spune, colindele “pagane”, laice, de care aminteam mai sus. De aceea sunt numeroase anatemele dictate de concilii, ca cel de la Trulanum (691), impotriva lor; se interzicea ca “cineva sa mearga in ziua de 1 ianuarie la colinda, dupa cum faceau primii pagani”.

Revenim asupra ideii ca obiceiul de a colinda il avem de la romani, cum voi arata mai jos:

In Ardeal, prin muntii Bihorului si catre Arad, se spune exclusiv corinda. Acest nume nu se poate deriva fonetic, din Calendae. De fapt, din numele latin Calendae, poporul roman a facut Carindariu. Astfel, prin analogie, din calendae ar fi facut carinde cum e natural. Vom trece in revista toti termenii avuti in timp in vedere, pentru stabilirea originii colindatului: Calendae, a carui sens a fost intoarcerea soarelui din

solstitiul de iarna spre emisfera noastra; Kalenda, la indieni, fata soarelui, insusi soarele din decembrie, cand Kalenda era salutata si onorata cu daruri. Calendae, la romani era numirea primei zile a lunii, cand poporul era chemat la Capitoliu sa auda de la pontif: cate zile sunt in luna aceea pana la nonae. Numele nu este din verbul latin calare = a chema, ci din elinescul ὄρῆσις si χιῆσις, care ambele inseamna intorc, invar. De aici rezulta ca numele colinda inseamna: imn pentru intoarcerea soarelui, imn solar.

Observam ca in secolul VI, epoca de formare a limbii noastre², nu se mai tineau sarbatorile pagane, pentru ca paganismul, in imperiul roman si instiutiile lui rituale, incetase. In Dacia, erau episcopi crestini, care au participat la Conciliul din Sardica (azi Sofia) in secolul IV, in anul 344 si la cel din Calcedon, in 451.

In intelesul verbului ἑρῆσις, ἑρῆσις, au colindat si popoarele celei mai indepartate antichitati, care, mai toate, au adorat soarele. Acolo sunt imnurile ramase de la indieni, iar elinii, cum atesta Ateneu (VIII. 60) si Homer (Epgr. XV), au avut trei feluri de colinde:

1. “Randunica” pe insula Rhodos = ῥῆσις, de aici verbul ῥῆσις.

2. Corbul, ἑρῆσις = corb, de aici numirea ἑρῆσις.

Ramura de oliv ἑρῆσις, (ἑρῆσις = lana), i-am putea zice sorcova. In aceasta ipoteza sintetica, colindele romanesti sunt continuarea datinilor milenare din cultul soarelui, azi cu aplicare la “Soarele cel mai – nainte de soare” Cristos.

Colindatul este unul dintre cele mai persistente si reprezentative obiceiuri traditionale romanesti de Craciun si de Anul Nou. Cete de copii, de regula baieti sau flacai, denumiti colindatori, se deplaseaza pe la casele oamenilor, interpretand cantece de urare (colinde) si primind de la gospodari daruri. Textele colindelor, cu un vast repertoriu tematic, reprezinta stratul arhaic al folclorului romanesc; desi unele din ele au imprumutat imagini si teme crestine, majoritatea lor au un continut laic, precrestin, cu numeroase elemente de mit si legenda.

Colindatul este o manifestare artistica sincretica, imbinand textul cantat cu pasaje recitate, insotite uneori de muzica instrumentala, gestic si plastica populara. De asemenea, colindatul este un ritual cu functionalitate magico-simbolica foarte complexa: augurala, apotropaica, de stimulare a fertilitatii solului si fecunditatii oamenilor, de initiere a tinerilor.³

Sunt colinde cantate de copii, de tineri ori de batrani, unele la Craciun altele la Anul Nou. Un mare numar de colinde sunt religioase, exprimand sentimentele Preacuratei Fecioare Maria si a Sfintului Iosif, sotul ei; venirea pe lume a Pruncului Isus, cel ce aduce Pacea, Dragostea si Puritatea; drumul parcurs de ei si indiferenta celor care au un adapost fata de cei nevoiti; descrierea ieslei sarace in care se naste Fiul lui Dumnezeu si multe alte teme deosebit de frumoase. Altele, cu caracter laic, se adreseaza ad personam, au caracter individual, in centrul lor stand munca omului, dragostea pentru natura, sentimente profunde. De aceea au un caracter de oda populara, ce preamaresc pe feciorul voinic, fata harnica, pe tinerii casatoriti, pe ciobanul care stie sa creasca turma de oi, pe navodarul destoinic... Altele, ce se fac auzite de Anul Nou, se adreseaza gospodariei, familiei intregi.

Pe langa acestea, se mai adauga si urarile, care sunt felicitari de sarbatori, de Craciun si Anul Nou, multumiri din partea colindatorilor pentru darurile primite si urari de prosperitate pentru gazdele care i-au primit.

Colindele “lumesti”, cu continut laic, sunt discursuri-text ce il “canta” pe om si munca lui, cerbul si leul,

marea si soarele, furca de tors, oile4 ... Ascultatorul, dar si cititorul, unor astfel de literaturi folclorice fac cunostinta cu tablouri fastuoase de natura, cu imagini si simboluri zoomorfe, antropomorfe etc., prezentate in culori si tonuri cu totul specifice acestei specii. De obicei asistam la o narare de intamplari, de aceea multe colinde intra in sfera eposului folcloric, apropiindu-se de balade. Deseori, autorii anonimi descriu plastic, dand nastere unei admirabile poezii idilice, rustice.

Gen traditional, colindele poarta cateva semne distinctive: au refren, urmare a refrenului melodic, incep dupa un anumit tipic si mai ales, se incheie cu un elogiu adresat direct persoanei sau familiei sale. Aceasta categorie folclorica are o tematica foarte variata si bogata in motive proprii. Mai mult decat oricare specie, colinda manifesta o puternica tendinta catre varietatea motivului. Ca si in lirica, aproape nu exista o varianta aidoma cu cealalta, din alt spatiu. Dintre toate tipurile de colinde, am ales ca exemplu colindele religioase, pentru a descrie cat mai detaliat parcursul unei cete de colindatori din Maramures.

Am inceput cu Colinda de George Cosbuc:

“Afara ninge linistit,
In casa arde focul,
Iar noi, pe langa mama stand,
De mult uitaram jocul...”

Daca la inceput ne transpunem in spatiul cald, familiar, mai apoi observam:

“Cum s-a nascut Isus in frig,
In ieslea cea saraca”...

VA URMA

Articol disponibil la adresa: <http://www.clipa.com/a2160-THE-CHRISTIAN-CONCEPT-OF-CHRISTMAS-IN-THE-ROMANIAN-CULTURAL-SPACE.aspx>